

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne over for hr. Aksel Larsen oplyse, at kommissionen sendte sagen til kammeradvokaten i foråret 1965 i marts måned. Det er jo ikke rigtigt opfattet af hr. Aksel Larsen, hvis han mener — sådan forstod jeg udtalelserne — at det var mindretallet, der først og fremmest ønskede at afæske kammeradvokaten en forklaring. Det var den samlede kommission, og det var først og fremmest personalerepræsentanterne inden for flertalsgruppen, der ønskede at afæske kammeradvokaten en udtalelse, fordi de gerne ville være sikker på, hvordan deres stilling var i et kommende enhedsselskab.

Hr. Aksel Larsen siger, at han ville ønske, jeg nu ville udtale et sikkert vidnesbyrd om, at om 5 år bliver der i hvert tilfælde opsagt koncessioner, sådan at man kan komme frem til enhedstelefonen. Jeg takker for tilliden, når hr. Aksel Larsen mener, at jeg også er minister om 5 år; men rent bortset derfra bliver det i sidste instans folketinget, der afgør den fremtidige stilling med hensyn til enhedstelefon. Jeg kan imidlertid give løfte om, at jeg i den egenskab, jeg har, vil fremskynde kommissionsarbejdet så meget, som det er muligt. Jeg har grundet håb om, at det kan være færdigt i løbet af et par år, og så har folketinget jo ca. 3 år til at tage stilling til sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Jørgen Peder Hansen til handelsministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om arbejdet i den under 17. januar 1962 nedsatte kommission vedrørende sikkerheden til søs?“

Skriftlig begrundelse:

Sikkerheden til søs er et alvorligt problem, der ligger alle stærkt på sinde. Fra mange sider — også internationalt — udfoldes der

til stadighed store bestræbelser for bedst muligt at betrygge sejladsen og dermed sikkerheden for søens folk og de mange tusinde, der benytter sig af den søværts transportmulighed.

Disse bestræbelser har ikke mindst været udfoldet i et resultatgivende samarbejde mellem handelsministeriet, søfolkenes organisationer og andre sagkyndige, bestræbelser, der siden hen har fundet udtryk i lovgivningen.

Ulykker har desværre alligevel ikke kunnet undgås. Med mellemrum er vi blevet mindet om, at det stadig kan være særdeles farefuldt at færdes på havet.

De ulykkelige begivenheder, der gemmer sig bag navne som „Hanne S“ og „Teddy“, gav som bekendt anledning til, at handelsministeren den 17. januar 1962 nedsatte en kommission til undersøgelse af sikkerheden til søs. Arbejdet i denne kommission og eventuelle resultater, der er kommet ud heraf, interesserer alvorligt mange mennesker.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg kan til det af hr. Jørgen Peder Hansen stillede spørgsmål svare, at den særlige kommission, som handelsministeriet nedsatte den 17. januar 1962, fik til opgave at fremkomme med indstilling til handelsministeriet om sådanne foranstaltninger, som omstændighederne i forbindelse med M/S „Hanne S“ og M/S „Teddy“'s forlis måtte give anledning til.

Kommissionen har endnu ikke tilendebragt sit arbejde. Opgaven er vanskelig; det drejer sig jo om to totalforlis, således at kommissionen ikke har nogen mulighed for undersøgelser som i tilfælde, hvor vrug eller vrugrester i større omfang er til stede.

Kommissionen har på Teknologisk Institut i København ladet foretage en teknisk undersøgelse af de lugeplanker, der blev bjærget fra M/S „Teddy“, for at få belyst trælugedækslers styrke i forhold til stål-lugedækslers. Endvidere har kommissionen i Hydro- & Aerodynamisk Laboratorium